

Dag 13 – mandag d. 19. august

Sidste hele dag i Grønnedal. Det var overskyet, men der skulle komme opklaring i løbet af dagen.

Morgenmaden blev som vanen tro indtaget under halvtaget ved Sergentmessen med samme indhold som de øvrige dage!

Morgenmaden nydes. Morgenmaden bestod oftest af kaffe, havregød og brød

Hold II foran Flagbastionen

Lidt før kl. 10:00 var der samlet afgang mod Flagbastionen. Det var tid til et holdbillede.

Her blev vi placeret foran Flagbastionen med Kûngnâit-fjeldet i baggrunden (det var lidt svært at se fjeldet denne morgen).

Kl. 11:00 var der afgang mod Grønnedalshytten. Vi var i alt 12 personer, som begav os ud på denne tur. Skyerne hang fortsat lavt og dækkede det øverste af fjeldet. Vi håbede dog, at solen på et tidspunkt ville brænde skyerne bort.

Vi fulgte vejen mod Grønnedalshytten

På vej op langs vejen

Vi fulgte grusvejen ud mod Grønnedalen - forbi bunkerne, og snart stod vi ved broen over Bryggerens Elv. Herfra fortsatte vi ad vejen/stien mod Grønnedalshytten. For mange år siden kunne man køre ad denne vej op mod hytten og videre om bag fjeldene, da der her var placeret radiomaster. Grundet manglende vedligehold er kørsel ikke længere mulig.

Turen op er ikke stejl, men stiger hele vejen, så det varede ikke så længe, inden den indre varme også steg, og der piblede sveddråber frem. Det blev til flere pauser undervejs.

Tid til en pause. Bemærk det lave skydække

Vi fik også set en flok moskusokser på vejen op.
De var dog noget langt væk.

Moskusokserne som
vi så på lang afstand

Vejen fortsatte op ad og op ad. Oftest var det bedre ikke at gå på selve vejen, men i vegetationen ved siden af. Svedperlerne på panden ændrede sig efterhånden til adskillige dråber!

Grønnedalshytten indhyllet i tåge

Efter halvanden times vandring stod vi foran Grønnedalshytten. Det blev til et besøg og et hvil. Der var ingen hyttebog, men der var en seddel, hvorpå der stod, at nogle fangere fra Arsuk havde været forbi på moskusokse- og rendyrjagt.

Besøg i Grønnedalshytten

Ved siden af hytten løber en lille bæk, hvor vi fik fyldt vores vanddunke.

Der var fire personer, som ville gå tilbage mod Grønnedal, mens vi andre fortsatte videre ind over fjeldet mod Ika-bunden.

Vi var nu kommet op i skyerne, og udsigten var blevet begrænset. Efter en kort stejl bakke blev terrænet jævnt, inden vi på det sidste stykke atter skulle forcere en forholdsvis stejl strækning.

Så nåede vi toppen og havde den mest fantastiske udsigt ud over Ika bunden!

Ak, nej - det var ikke helt rigtigt! De lave skyer gjorde desværre, at udsigten over Ika-bunden var begrænset – men vi havde været der

Lasse med udsigt ud over IKA-bunden. Et skridt mere og der er et frit fald på 500 m.

Fra udsigtspunktet kunne vi se Ika-hytten.
En meget anvendt hytte.

Det lave skydække gjorde det desværre svært at få et godt udsigt, og samtidig blev det hurtigt køligt. Efter de obligatoriske billeder var tiden kommet til at returnere.

u gik det hovedsageligt kun nedad resten af vejen.

Det lave skydækket gjorde det undertiden vanskeligt at se særlig langt frem - spændende!
Vi var dog aldrig i tvivl om, hvor vi var!

Ika-hytten

Det var til tider noget tåget

Grønnedalshytten fik et sidste besøg

Vi fulgte samme rute tilbage til Grønnedalshytten og fortsatte herfra mere eller mindre langs med bækken, der løber lige forbi hytten. Bækken møder Bryggerens Elv et stykke længere nede.

Snart stod vi ved et højdedrag, hvorfra vi havde en flot udsigt ud over kløften og de vandfald, vi så forleden dag, da vi gik fra Langesø.

På vej tilbage ned gennem Grønnedalen

To af de tre moskusokser - kalven gemmer sig bag de voksne

Vi fik også øje på tre moskusokser, nok en lille familie, som gik på stien mod Langesø. Her kom dronerne i luften og fik filmet både okserne og Bryggerens Elv. Fra dette sted er der en flot udsigt ud over vandfaldene, kløften og de stejle skrænter.

Bryggerens Elv med vandfaldene

Efter et kort ophold fortsatte vi turen ned mod Grønnedal. Vi nåede grusvejen, og Grønnedal kom til syne.

Så kom Grønnedal til syne

Kl. 15:30 var vi retur efter en, trods udfordringer med lavthængende skyer og ringe sigtforhold, skøn tur.

Mens vi havde været borte, var de øvrige deltagere så småt gået i gang med at rydde op, pakke og gøre klar til aftenmad.

Kim havde startet grillen op, og snart blev svinekammene sat over. Hvilken herlig duft der lidt senere bredte sig over stedet!

Der blev dækket op, og da stegene var parate, nød vi alle, inklusive Jens og Brian, det lækre måltid.

Kim sørger for at svinekammene bliver korrekt tilberedt

Stemningen var god og løssluppen, og fortællinger om vores ophold, oplevelser og udfordringer var et gennemgående tema.

Det var tydeligt, at alle efterhånden var blevet fyldt med mange fantastiske oplevelser. På den anden side var det også vemodigt at skulle tage afsked med dette skønne sted.

Aftensmad for sidste gang i Grønnedal. Kamstegene smagte fantastisk!

Det var ved at være tid til, at flaget skulle tages ned. Vi gik alle til Flagbastionen, hvor Lars D, Jørgen og Eric halede Dannebrog ned og lagde det pænt sammen. En dejlig markering af slutningen på vores ophold i Grønnedal.

Herefter fortsatte rengøring, pakning m.v. af vores grej, så vi var klar til afgang tirsdag morgen.

Dagens vandretur: 16 km. med højeste punkt på 510 m og 571 højdemeter.

